

Θεὸν καὶ τὴν Παναγίαν ἀνάμεσό μας καὶ ὅποιος ἀπὲ τοὺς δύο μας κάμη τέχνη γῆ πῆ ψώματα νὰ ἔχη τὸν Θεὸν ἀντίδικον καὶ τὴν Παναγιά ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως καὶ ἀπογράφομέν το μὲ τὸ ἴδιόν μας χέρι...».

62 - 285a

1719. Ἀπόφασις ἀπὸ 29 Αὐγούστου, δικαστηρίου ἐπιτρόπων Σύρου,

ἐν EEN 110a, σ. 248, ὑποσ. 17.

«Ἐχοντας διαφορὰ ἀνάμεσάν τους ἡ Α. Α. μὲ τὸν Ν. Ρ. ἀπάνω εἰς μίαν ἀπεδωσὶ τοῦ κατωγιοῦ τῆς ἁνωθι Α. καὶ μὲ τὸ νὰ προτεστάσῃ ὁ Ν. νὰ σκάβῃ τὴν κοπριά διὰ δικαιώματα τοῦ ἀνωγιοῦ, ἔττι ἐνεφανίστηκεν ἡ Α. καὶ μᾶς ἔκραξεν καὶ ἐπήγαμε εἰς τὸν τόπον καὶ εἶδαμεν τὴν ὑπόθεσιν καὶ κατὰ τὸ συνήθειο τοῦ τόπου μας, ὅτι πῶς δὲν ἡμπορεῖ τὸ ἀνώγι νὰ γυρέψῃ δικαιώματα εἰς τὰ θεμέλια τοῦ κατωγιοῦ γιατί ἐβγάζοντας ὁ Ν. τὴν κοπριά ἐβρίσκεται περασμένο τὸ κατῶγι ἀπὸ τὰ πέρα, διὰ τοῦτο καὶ ἐμεῖς κρίνομεν καὶ ἀποφασίζομεν, ὅτι ἐκεῖνα τὰ δικαιώματα νὰ εἶναι τοῦ κατωγιοῦ τῆς ἁνωθεν Α. καὶ νὰ μὴν ἐμπορῇ ὁ Ν. νὰ σκάψῃ ἐκεῖ πλεον, οὐδέ νὰ γυρέψῃ κανένα δικαίωμα...».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

63 - 286a

ΑΘΗΝΩΝ

1720. Διαθήκη ἐν Ποταμῷ Νάξου, ἐνώπιον τοῦ πρωτόπαπα Δρυμαλίας καὶ δύο μαρτύρων.

ἐν 200a, σ. 854.

«...ἔπειτα ἀφήνει τοῦ υἱοῦ τῆς τὸ σπίτιον... ἔπειτα κάνει μὲ ἀγαθὴν τῆς καὶ καλὴν προαίρεσιν τούτην τὴν θεληματικὴν προσήλωσιν εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον τὴν Καλορίτισσα τὸ ὑπόλοιπόν τῆς πράγμα πολὺ ὀλίγον εἴ τι τῆς εὑρίσκεται... νὰ τὸ λαβαίνει ὁ Ἅγιος Καθηγούμενος τοῦ ἰδίου μοναστηρίου, εἴ τι καὶ ἂν εἶναι, μὲ κράτησιν νὰ μνημονεύουν αὐτήν, τοὺς γονεῖς καὶ τὸν ἀδελφόν... Ἔτσι ἠθέλησε καὶ ἐποίησεν ἡ ἁνωθεν κυρὰ Μαρία. Λέγει καὶ τοῦτο: νὰ εἶναι ἡ παροῦσαν τῆς στερεάν, βεβαία καὶ ἀσάλευτη. Εἰ δὲ καὶ ἐκ διαβολικῆς συνεργείας καὶ τινος ἤθελεν σκανδαλίσει μικρὸν τίποτες περὶ τούτου, νὰ ἔχη ἀντίδικον τὴν κυρίαν Καλορίτισσαν καὶ διὰ σωματικὴν παιδωμὴν νὰ πληρώνη γρόσια δέκα τῆς κατὰ καιρὸν ἀφεντίας...».

64 - 318a

1731. Πρακτικὸν τοῦ Κοινοῦ τῆς Μήλου περὶ ἐκλογῆς τριῶν προεστῶν,

ἐν 375a, σ. 267 - 269.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

«...ἐπειδὴ καὶ ἡ χρονικὴ κυβέρνησις τῆς παρούσης Κοινότητος νὰ γίνεται ἀπὸ τρεῖς ἀξίους καὶ τιμημένους προεστούς, οἱ ὅποιοι νὰ ἐκλέγονται ἀπὸ τοὺς ἐξαιρετοὺς τῶν προεστῶν μας καὶ μὲ θέλησιν τοῦ Κοινοῦ, ...διὰ τοῦτο ἐσυνάχθησαν σήμερον εἰς τὸν... ναὸν τῆς Κυρίας Πορτιανῆς καὶ ἡμετέρας Προστάτιδος... ἐκλέγουν διὰ τὴν παροῦσαν χρονιὰν τοὺς πολλὰ ἐκλάμπρους αὐθέντας... τῶν ὁποίων δίδουν πᾶσαν ἐξουσίαν νὰ κρίνουν ὅλας τὰς διαφορὰς τοῦ Κοινοῦ...».

65 - 340α

1737. Ἔντοκον δάνειον ἐν Ἀνδρῶ μετ' ἐνεχύρου,
ἐν 288, σ. 170 - 171.

«Μὲ τὸ παρὸν γράμμα ὁμολογᾷ ἡ Κ. γυνὴ τοῦ Δ. Α. πῶς ἔλαβεν ἀπὸ τὸν κὺρ Ν. Κ. σὲ τόκο μετρητὰ δανεικὰ ρεάλια δέκα... διὰ τὰ ὅποια ὑπόκειται ἡ ἄνωθεν Κ. νὰ τὰ δώσῃ τὸν ἐρχόμενον Αὐγουστον ἐντυμένα τὰ δέκα ἔντεκα, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου μας, ὁμπληρώσοντας τὰ καλὰ τῆς κινητὰ καὶ ἀκίνητα ἕως τέλειαν ξεπληρωμὴν τῶν ἄνωθεν ὀφειλῶν...».

66 - 341α

1738. Ἀβαντάριον ἐνώπιον πρωτονοταρίου καὶ καντζελλαρίου
Ναξίας,

ἐν 349α, σ. 640 - 641.

«...τὰ ὅσα πράγματα πουρκοδοτίζουν ἐδῶ οἱ γονεοὶ τόσον τῆς νύμφης, ὥσαν καὶ τοῦ γαμπροῦ, ὅπου τὰ τρῶσιν μαζί, γροικοῦνται ἔξοδες, κανίσκια, δοσίματα, ὅλα εἰς τὴν μέσσην τῶς καὶ μετὰ θάνατον τῶν γονέων ἐδικάν τῶς» (ὑπὸ τὸν ὅρον, ἂν δὲν ἀποκτήσουν τέκνα ἢ ἀποκτήσουν ἄλλ' ἀποθάνουν ταῦτα, νὰ μὴ δύνανται νὰ πωλήσουν τὰ προικῶα, τὰ ὅποια θὰ μεταβιβασθοῦν εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς. Ἰδιαιτέρως οἱ γονεῖς τῆς νύμφης ὀρίζουν, ὅτι ἂν αὕτη ἀποθάνῃ ἄνευ τέκνων «τὰ σπίτια στοῦ Μ. ...θὰ πηγαίνουν εἰς τὴν ἀδελφήν τῆς τὴν Α. ...»).

67 - 349β

1742. Προικοσύμφωνον Ἀνδρου,
ἐν 288, σ. 165 - 167.

«...συμφωνοῦσι τὰ δύο μέρη ὁ Ν. Σ. μαζὺ μὲ τὴν γυναῖκά του Μ. καὶ Γ. Κ. μαζὺ μὲ τὴν γυναῖκά του τὴν Β. τοῦ ποιῆσαι συνοικέσιον, ἵνα λάβῃ ὁ υἱὸς τοῦ Γ. ὀνόματι Μανθαῖος τὴν κόρην τοῦ ἄνωθεν Ν. ὀνόματι Μαρίαν διὰ γυναῖκά του νόμιμη καὶ εὐλογητικὴ... Ἐπειτα διὰ χάρις προικίου ἐν πρώτοις

